

Warszawa 15.07.2025

OCENA DOROBKU I OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO
DOKTORA ŁUKASZA MICHAŁA SZAFRONA

Na osiągnięcie naukowe doktora Michała Szafrona składają się przede wszystkim prace wykonane i opublikowane z Narodowego Instytutu Onkologii w Warszawie. Cykl publikacji, który jest przedstawiony jako osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym, składa się z sześciu prac odnoszących się do poszukiwania nowych molekularnych biomarkerów prognostycznych i predykcyjnych u chorych za guzami jajnika o różnym stopniu agresywności. Cztery z tych prac to prace pierwszoautorskie, dwie – jako ostatniego autora, korespondencyjnego.

Merytorycznie kluczowe dla osiągnięcia są badania kontynuujące prace nad odkrytą w grupie dr Szafrona w Narodowym Instytucie Onkologii w Warszawie rolę mutacji i polimorfizmów w raku drobnokomórkowym jajnika typu hiperkalcemicznego (SCCHT) - rzadkim i wysoce złośliwym nowotworem dotyczącym młode kobiety, o możliwym podłożu dziedzicznym. W pracy z roku 2015, pokazano że u niektórych kobiet SCCHT jajnika rozwija się z powodu odziedziczonych lub prawdopodobnie występujących *de novo* zmian terminalnych w genie genu-supresorze nowotworowym *SMARCA4* z późniejszą utratą allelu typu dzikiego. W publikacji z roku 2016 pokazana jest rola polimorfizmu c.690G>T (rs34529039) w genie *CEBPA*, który wraz z nadmierną ekspresją *CEBPA* na poziomie mRNA, stanowi niekorzystny czynnik prognostyczny, a także predykcyjny u pacjentek z rakiem jajnika leczonych czynnikami uszkadzającymi DNA. Pozostałe prace (2015-24) dotyczą genu *CRNDE*. Pokazano tam po raz pierwszy m.in. istnienie peptydu kodowanego przez gen *CRNDE* (wcześniej był uważany za kodujący lncRNA), dowiedziono klinicznego znaczenia *CRNDE* u pacjentek z rakiem jajnika, pokazano związek między wysoką ekspresją *CRNDE* a zwiększoną opornością komórek raka jajnika na leczenie cytostatykami oraz zademonstrowano obecność specyficznych zmian genetycznych w *CRNDEP* w guzach

granicznych jajnika (BOTS). Wszystkie powyższe wyniki stanowiły istotny wkład w zrozumienie genetycznego podłoża etiologii SCCHT oraz innych typów raka jajnika, a także w sugestie udoskonalania metod terapeutycznych w tym typie nowotworów.

Poza publikacjami wchodzącymi w skład osiągnięcia dr Szafron jest współautorem 28 innych prac naukowych, w części z nich pełniąc kluczowe role pierwszego lub korespondencyjnego autora. Prace te w dużej mierze dotyczyły zagadnień badanych po zakończeniu pracy doktorskiej i podobnie jak osiągnięcie przyczyniają się przede wszystkim do lepszego poznania molekularnych podstaw i odpowiedzi na leczenie nowotworów jajnika, w tym jego rzadkich podtypów. W sumie wszystkie powyższe prace dają sumaryczny Impact Factor ponad 162, wygenerowały ponad 1000 cytowań wg bazy Scopus, co skutkuje indeksem Hirscha o wartości 16. Dr Szafron pełnił też rolę promotora przy dwóch pracach magisterskich i promotora pomocniczego w dwóch doktoratach. Zdobył i realizował jako kierownik dwa „duże” granty NCN – Sonata i Opus, oraz brał udział lub spełniał rolę kierownika w kilku mniejszych – m.in. z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego czy Fundacji im. Jakuba Potockiego. Wszystkie powyższe aktywności świadczą o dużym zaangażowaniu, wysokiej aktywności oraz samodzielności naukowej dr Szafrona.

Podsumowując stwierdzam, że dr Łukasz Szafron spełnia ustawowe oraz zwyczajowe wymagania stawiane kandydatom do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego i wnioskuję do Rady Naukowej Instytutu Narodowego Instytutu Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Dawid Walerych